

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دمیتری مینین (DMITRY MININ)

برگردان: ا. م. شیری

۲۱ سپتمبر ۲۰۲۲

دلایل وحشت غرب از اجلاس سازمان همکاری شانگهای در سمرقند

سال ۲۰۲۲ می‌تواند نقطه عطفی در توسعه سازمان همکاری شانگهای باشد

به دلایل زیادی اجلاس سازمان همکاری شانگهای در سمرقند که بتازگی به پایان رسید، به عنوان نقطه عطفی در مسیر تشکیل این سازمان در تاریخ ثبت خواهد شد. و این، تنها در افزایش تعداد اعضای این سازمان، یعنی، به عضویت ایران و یا دادن چراغ سبز برای عضویت بلاروس خلاصه نمی‌شود. خاصه این که تقریباً کل جهان عرب و کشورهای همجوار هند و چین نیز در نوبت هستند. نکته اصلی این است که تغییرات کیفی در فعالیت‌های آن رخ می‌دهد.

از نظر شکلی، این هنوز شبیه ناتو یا اتحادیه اروپا نیست، اما توانائی سازمان در حال حاضر از توانائی‌های این بلوک‌های یکپارچه فراتر رفته است. در چشم‌انداز نزدیک، نیمی از جمعیت و قلمرو جهان و همچنین، تقریباً تمام منابع انرژی کره زمین و منابع صنعتی به سرعت در حال رشد، سهم سازمان همکاری شانگهای خواهد بود.

پرچم‌های اعضای فعلی سازمان همکاری شانگهای در افتتاحیه اجلاس در سمرقند

سازمان همکاری شانگهای به گسترش زمینه‌های همکاری شروع کرد، که نه تنها مسائل امنیتی و مقابله با تروریسم، حتی بخش‌های اقتصادی، حمل و نقل، انرژی، مالی و بانکی را نیز شامل می‌شود. جلسات وزرای حمل و نقل و انرژی، رؤسای بانک‌های مرکزی کشورهای سازمان همکاری شانگهای تقریباً به طور منظم برگزار می‌شود. با توجه به انحطاط آشکار مدل تمدنی غرب، سازمان همکاری شانگهای وظیفه دفاع از فرهنگ‌های سنتی‌تر مقابل روحیه انحطاط را مطرح کرد و اکنون مدعی است که جایگزینی سازنده برای مدل‌های غربی نظم جهانی به طور کلی می‌باشد. در زمینه اقتصاد، این قبل از هر چیز، بیانگر بی‌اعتمادی به نظام تثبیت شده ارزش‌های ذخیره بین‌المللی است که در آن، نقش سَم را دالر و یورو ایفاء می‌کنند.

نارندرا مودی، ولادیمیر پوتین و شی جین پینگ در سمرقند

در سمرقند، گذار کشورهای سازمان همکاری شانگهای به تسویه حساب‌های متقابل با ارزهای ملی به طرز بی‌سابقه‌ای اعلام شد، که خود این، در دراز مدت مانند مرگ است برای اقتصادهای غربی. در زمینه سیاست، در زمان‌های اخیر،

چین- هند و روسیه تمام تلاش‌های خود را مصروف حل و فصل اختلافاتی فی ما بین کردند که قادر بود ستون سازمان را بشکند. البته، با وجود باقی ماندن برخی اختلافات بین آن‌ها، اشتراک منافع وجه غالب است. سازمان همکاری شانگهای در سمرقند عدم تمایل کشورهای عضو برای پیوستن به سیاست تحریم علیه روسیه، ایران و هر کشور دیگری که از نظر غرب نامطلوب است، به وضوح بیان کرد.

به دنبال اجلاس سمرقند، نشریه امریکائی واشنگتن تایمز مدعی شد که اظهارات رهبران چین و روسیه در دیدارشان در سمرقند باعث ایجاد «وحشت» در واشنگتن شده است. این نشریه، به عنوان مثال، به این سخنان پوتین استناد می‌کند: «هماهنگی سیاست خارجی مسکو و بیجینگ نقش کلیدی در تأمین ثبات جهانی و منطقه‌ای ایفاء می‌کند. ما مشترکاً از تشکیل یک نظم جهانی عادلانه، دموکراتیک و چند قطبی بر اساس قوانین بین‌الملل و نقش مرکزی ملل متحد دفاع می‌کنیم، نه از نظم مبتنی بر قواعدی که کسی مطرح کرده و می‌خواهد حتی بدون توضیح چستی آن، بر دیگران تحمیل کند». یا این سخنان شی جین پینگ: «در شرایطی که تغییرات جهانی به وضوح دیده می‌شود، در زمان و تاریخ ما، چین به عنوان یک قدرت بزرگ، آماده است در همکاری با روسیه، نقش رهبری را در صحنه جهانی و ایجاد ثبات در جهان متلاطم ایفاء کند».

گفته می‌شود که چین در دورانی که مسکو با تحریم‌های سنگین غرب مواجه است، با افزایش خرید نفت از اقتصاد روسیه حمایت می‌کند. در ماه اگست، خرید نفت روسیه از یک میلیون بشکه در روز فراتر رفت و به دو برابر بیشتر از ماه فبروری رسید. امسال، فروش روسیه در حدود ۲۰ میلیارد دلار در ماه در مقایسه با ۱۴ میلیارد دلار در سال گذشته بوده است. برآوردها در کپیتال هیل (محل کنگره امریکا. م) ارائه شده است. در آنجا سناتور مارشا بلبکرن (Marsha Blackburn)، نماینده جمهوریخواه از تنسی گفت: «جلسه شی و پوتین مظهر تلاش‌های بی‌وقفه چین و روسیه برای تقویت محور شرارت جدید به قیمت آزادی در سراسر جهان است». بنا به فراخوان او، «ایالات متحده باید قاطعانه به مقاومت در برابر این نیروهای موذی ادامه دهد و در کنار مردم تایوان و اوکراین قرار گیرد».

شی جین پینگ و ولادیمیر پوتین در سمرقند

جیم فائل، کاپیتان بازنشسته نیروی بحری و مدیر سابق اطلاعات ناوگان اقیانوس آرام گفت که دیدار دو رهبر نشان دهنده اتحاد ستراتیژیک رو به رشد بین چین و روسیه است، که نوید بدی برای غرب در پی دارد. کاپیتان فائل، تلاش برخی از کارشناسان امنیت ملی برای کم اهمیت جلوه دادن تأثیرات اتحاد روسیه و چین به هر طریق ممکن را «یک اشتباه مرگبار» می‌داند. به عقیده او، «زمان آن فرارسیده است که رهبران امریکا به هر درجه و اندازه‌ای به موازین جنگ سرد بازگردند تا ایالات متحده این فرصت را داشته باشد که همزمان در دو جبهه بجنگد».

یونگه ولت المان تصریح می‌کند که به لطف تصمیم دهلی نو و بیجینگ، هند و چین، مقدم بر همه، رقابت بین خود را کنار گذاشتند. به عنوان مثال، هنگام آغاز جلسه، نیروهای مسلح هر دو طرف از خط درگیری در هیمالیا عقب نشینی کردند. این نشریه این واقعیت را چنین توضیح می‌دهد که «هند، علی‌رغم تمامی اختلافات جدی با چین، تمایلی ندارد که کشورهای غربی در مبارزه سیاسی خود با مسکو و بیجینگ از آن به عنوان یک مهره شطرنج علیه چین استفاده کنند». هیأت حاکمه هند آینده کشور خود را نه به مثابه یک زائده وابسته به غرب، بلکه، به عنوان یک نیروی مستقل در جهان چند قطبی می‌بیند. اکنون، سازمان همکاری شانگهای به طور فزاینده‌ای به مرکز ثقل تمامی نیروهای آسیائی، که به دنبال پایان دادن به سلطه غرب در منطقه هستند، تبدیل می‌شود.

نارندرا مودی و ولادیمیر پوتین

نگران کننده‌ترین رویداد اجلاس سمرقند، به ویژه برای اسرائیل، اعلام پیوستن ایران به سازمان همکاری شانگهای و تقویت عملی «محور مسکو- بیجینگ- تهران» است. در همین راستا، جروزالم پست می‌نویسد، این سازمان و گسترش تدریجی آن به تلاش روسیه و چین برای تغییر نظم جهانی و همچنین، به تقویت موقعیت ایران در منطقه کمک می‌کند [جروزالم پست، یک غلط مصطلح و یعنی ترجمه اورشلیم پست است از متون غربی. م].

رؤسای جمهور ایران، ا. رئیسی و روسیه، و. پوتین

در پولند که اخیراً به گروه کشورهای «میلیارد طلایی» پیوسته است، با نوعی کج فهمی، به طرز حیرت‌آوری متوجه می‌شوند که «نیمی از بشریت جهان طرفدار روسیه است... پوتین که از سوی غرب منزوی شده است، با رهبران هند، چین، ترکیه و ایران دیدار می‌کند. او در سمرقند موفق بود». پولندی‌ها حتی به کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای مانند چین یا ایران که غرب آن‌ها را مخالفان خود می‌داند، توجه نمی‌کنند، بلکه به کشورهایی نظر دارند، که غرب آن‌ها را به عنوان دارائی یا ذخایر بالقوه خود حساب می‌کند. نشریه پولندی تصریح می‌کند: «با این حال، مشاهده دیدار پوتین با نارندرا مودی، نخست وزیر هند در سمرقند، برای غرب تکان دهنده‌تر بود».

البته، هند به مثابه بخشی از سازمان همکاری شانگهای، همچنان به عنوان «بزرگترین دموکراسی جهان» مشهور است. بنابراین، به گفته پولندی‌ها، این وضعیت آن را موظف می‌کند تا به اوکراینی‌های «مبارز آزادی» کمک کند. اما

با وجود این، پس از شروع درگیری در اوکراین، همکاری با مسکو یک سود اقتصادی قابل ملاحظه برای دهلی نو بود. امتناع هند از پیوستن به تحریم‌های غرب علیه روسیه، به دهلی نو اجازه داد تا به واردات تسلیحات روسی به عنوان منبع اصلی مدرن‌سازی نیروهای مسلح هند ادامه دهد. هند با کمک روسیه نیز قصد دارد موقعیت خود را در رابطه با دولت جو بایدن تقویت کند.

در مجموع، همانطور که در آسیا می‌گویند: «شرق سرخ می‌شود»! یا آنطور که در اروپا می‌گویند: «نور از شرق می‌تابد»! [آفتاب از شرق طلوع می‌کند].

[به هر صورت، عمال آنگلو ساکسون‌ها در ایران جنجالی به راه انداختند تا دو رویداد روزهای اخیر: مرگ ملکه انگلیس و جلسه سران کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای در سمرقند، از مرکز توجه افکار عمومی خارج شود. روند حوادث حاکی از این است که این هیاهو طبق برنامه‌ریزی قبلی به راه افتاد. چرا که مرگ ملکه انگلیس، فرصتی بود برای نگاه مجدد و همه سویه به عفریت استعمار و جنگ‌ها و نسل‌کشی‌های خارج از عقل و تصور انسانی روباه پیر انگلیس و ادامه تاکنونی سیاست‌های مخرب آن در گوشه گوشه جهان!

و از آنجائی که اجلاس سران کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای در سمرقند، تقویت و تثبیت نظم نوین جهانی را نوید می‌دهد، این امکان را فراهم آورده است تا هر جریان فکری و حتی هر کسی جایگاه خود را در دو سوی سنگر دفاع از نظم جهانی نوین در حال تثبیت و نظم کهنه در حال احتضار مشخص کند].

۲۹ شهریور-سنبله ۱۴۰۱

<https://www.fondsk.ru/news/2022/09/18/chto-tak-napugalo-zapad-v-samarkandskom-sammite-shos-57213.html>